

OBERON.

(1831.)

I.

Romance.

C. M.v. Weber.

*Andante con moto.**Fatime.*

A - ra - bi - en, A - ra - bi - en, mit elskte Fædre -

land! Mig tyk - kes, jeg Dig saa i - gjen, ført o - ver sølvblaa Strand, og der min Faders skjøne

Telt bag ran - ke Dadler stod, og en Ci - thar to - ned i Ø - ret snelt, som rør - te dybt mit Mod,

og huldt til den skjøne Strænge - leg en Glut for - tal - te der om en Mø, som snild sin stolte Brudgom

Allegro.

veg med en trofast Hjer-tens -kjar:

Al, al, al, al, al, al, det er bæl - mørke Nat, al, al, al, al, al, al, men dog
Al, al, al, al, al, al, hør, nu vrin - sker hans Hest! Al, al, al, al, al, al, he - -

Kjar - ligheds Mor - gen for mig og min Skat! Skjøndt de Ro - ser i
viis nu Din Herkomst, min Gan - ger, som bedst! Som Vin - den vi

Hau - gen har Ur - ner - ne lukt, mit Hjer - te, Din Ro - se dog
i - le i Ørk - nen saa trygt, og som Taar - ne - ne svin - de, saa

aab - ner sig smukt! Al, al, al, al, al, al, snart be - friet vi os har
 svin - der vor Frygt! Al, al, al, al, al, al, i den fri - e Na - tur

fra det skumle Se - rail, fra den grumme Ser - dar, fra det skum - le Se - rail, fra den grum -
 kan vi lee af Ty - ran - nen i fængsien - de Buur, kan vi lee af Ty - ran - nen i fængs -

me Ser - dar! Al, al, al, al, al, al, al, al, al, al,
 len - de Buur! Al, al, al, al, al, al, al, al, al, al,

al, al, al, al, al, al, al, al, al!
 al, al, al, al, al, al, al, al, al! Ved A. Oehlenschläger.

Kavatine.

Andantino.

Rezia.

Sørg Du, min Sjæl, for den Fryd, som hen-

pp

randt! Flyd Du, min Graad, for det Haab, som forsvandt! Hjer-te, nu skjænker kun Taa-ren Dig

Luft! Jeg le-ver af Suk-ke, som Fe-en kun af Luft; vel Kil-den er bit-ter og

kold som en Is,

mig sød dog, som Vand af Din Bæk, Pa-ra-diis!

pp

dolce

Du, som Dig so - - ler i Glæ - - der - nes

Skin, Du, som har Med - - bør af Lyk - kens stær - ke, mil - de

Vind: en Sky kan ram - - me Dig, en

Vo - ve Dig slaae, og sort far - ver Skjæb - - nen Him - mel saa blaa!

Men Or - ka - nen i Ørknen alt gav mig min Rest; Træet, som er

knæk - ket alt, fryg - ter meer ei Blæst; nei, det

Træ, som er knæk - ket, o, det frygter meer ei Blæst, fryg - ter meer ei

Blæst, fryg - ter meer ei Blæst! Ved A. Oehlenschläger.

III.

Ariette.

Andante amoroso.

Fatime.

En Mø i Ungdoms Vaar, sin Ørks en-fold'-ge Barn, som

slet sig paa den Kunst forstaaer at knyt-te El-skovs Garn- en Mø i Ungdoms

Vaar, sin Ørks en-fold'-ge Barn! Liig Blom-sten blev den ar - - me

Mø af-plukt og ka-stet bort; den duf-ter lidt, saa maa den døe; dens

a piacere

un - ge Liv var kort, dens un - ge Liv var kort!

colla parte

dolcissimo

Dog hvis Du ven - ligt kan mig brin - ge fra min Kyst

og fø - re til et frem - med Land, at blomstre ved Dit Bryst: en

Nat - ter - gal sin Ro - sen - bo da før for - la - de vil,

end jeg for - styr - rer Hjer - tets Ro, hvis Ild mig hø - rer til; end

jeg for - styr - rer Hjer - tets Ro, hvis Ild mig hø - rer

til, ja, hvis Ild kun mig hø - rer til, hvis Ild mig hø - rer til, hvis Ild mig hø - rer

til, mig kun hø - rer til. Ved A. Oehlenschläger.